

ilk yar'larımızın sevgili dostları,
maalesef toplumumuzu sarsan olaylar devam ediyor...
1 hafta önceki patlamanın acıları soğumadan bir yenisini yaşadık...
Ateş düştüğü yeri yakıyor en çok, ama giderek dışarıda kalanlar da ısınıyor...
Biz geldik geçiyoruz diyoruz ama şahit olmak çok acı...
Daha acısı gençler düşünüyor, "ne olacak, ne yapmalıyız"
"Hocam" diyor birisi
"bizim mutluluğumuz,
-yaşasın bugün de patlamadık-
demek mi olacak?"
"Şükür, listede bir akrabam yok
tanıdığım biri yok" demek ne kadar teselli edici, ne kadar bencilce?
Sevgili Nuray da bunu sorguluyor, ne yapmalıyız diye...

Misafir ettiğimiz 3 milyon göçmenden
2 milyonu 18 yaşın altında
çocukların % 74'ü babasını abisini annesini ailesinden birini kaybetmiş
çocukların %35'i şiddete uğramış
lise çağındaki çocukların %90'ı okula gidemiyor
ortaokuldakilerin %70'i okulda değil
ilkokul çağındaki çocukların da yarısı okula gidemiyor...
diye bir istatistik sundu biraz önce dinlediğim TEDx sunucusu...
Bu çocuklar büyüyünce toplumda nasıl yer edinecekler kendilerine?
Bir de kendi çocuklarımızın arasında yaşamları
ve okulları arasında can acıtan farklar var...

Çocuklarımızın umutları ve hayallerinin olması gerek,
onları canlı tutmamız gerek, Nuray'ın dediği gibi
onların Tutunacak Dalı Olmamız gerek...

ilkyar desteklerinizle bunu yapmaya çalışıyor...
Hep beraber daha fazlasını, daha da iyisini yapabiliriz...
Ve yapmalıyız...

Selam sevgi ve saygılarımızla,
İLKYAR

TUTUNACAK DAL OLMAK...

Ben İlkyar'la tanışalı 3 yıl oldu.

Kendi telaşıma derslerime takıldım. Belki de yolları kendime engel yaptım şu küçük Ankara'da. Son projemin üstünden nerdeyse 1 yıl geçti.

Şu ana kadar ortaokulda lisede hepimize verilen ödevler dışında oturup duygularımı yazmışlığım yoktur. Bugünse yazmaya karar verdim çünkü aklıma İlkyar'ı getirecek bir sürü şey oldu.

Daha yeni üstümüze kara bulut gibi çöken bir terör faciası yaşadık. Böyle olaylardan sonra beni hep düşünceler sarar. Korku sarar. Aklıma tek tek sevdiklerim gelir. Sonra böyle başımı sallayarak kötü düşünceleri uzaklaştırmaya çalışırım. Hep deriz ya susmamalıyız, alışmamalıyız diye. O zaman ben ne yapabilirim diye düşünürüm. Uzun uzun düşünürüm.

Çareyi ise cehaletle, imkânsızlıklarla savaşmakta görüyorum. Bu görüşü de bana büyük ölçüde İlkyar'ın kattığını düşünüyorum. Bugün yolda yürürken düşündüm mesela. Hüseyin hoca nasıl başlamış neler yapmış diye. İlerde şunu yapabilirim bunu yapabilirim diye düşündüm. Bazen de uçuk fikirler geldi aklıma eğitime bilgiye ulaşamayan çocuklar için. Bizim kadar şanslı olmayanlar için. Eğitimle bu kin bu öfke durur, durmalı diye düşünüyorum.

Çünkü okul demek sadece matematik fen demek değil, okul demek, okumak demek, aynı zamanda saygı sevgi demek değer vermek demek farkında olmak demek.

Bu insanların çoğu tutunacak bir dalları olmadığı için, kendilerine toplumda başka bir yer edinemedikleri için bugün karşımıza bu hallerde çıkıyorlar. Ne yaptıklarının farkında bile değiller belki.

Onlara kucak açan herhangi birine koşmak zorunda oldukları için bu haldeler.
Bugün haberleri açsanız dünya katliamlarla dolu.

Hüseyin hoca her okulda çocuklara sorar 'Kardeş kardeşe bunu yapar mı?' diye.
Yapmaaz diye hep bir ağızdan cevaplar onlar da.
Ama yapıyor işte görüyoruz hepimiz.
Kardeş olduğumuzu herkes bilmiyor belli ki.
Peki, nasıl öğreneceğiz?
Benim aklıma okullardan başka bir yer gelmiyor.

Bizim yapmamız gereken kardeşlerimize tutunacak bir dal olmak.

Bunca zamandır konuşulmamış,
duyulmamış, düşünülmemiş şeyleri yazmıyorum bu satırlara.

Ama düşünmekle olmuyor işte.
Bir şeyler yapmamız en azından kendini bu yola adanmış insanları yalnız bırakmamamız onlara destek olmamız gerekiyor.

Bugün Hüseyin Hoca bir yazı yollamış hepimize,
eşini böyle bir faciada kaybetmiş bir yibolu gönüllünün duygularını.
Üstüne üstlük bugün bir de Türkan Saylan'ın doğum günüymüş.
Tamam, Türkan Saylan'ı hepimiz duymuşuzdur bir yerlerde ama ben, bundan utanç
duysam da, ilk defa biraz araştırıp okudum hayatını.

'Tüm çocuklar okumalı mücadelem bunun için.' demiş Türkan Saylan.
Çocukları onlara sahip olamadıkları imkânlar vererek kendi emellerine, ideolojilerine alet eden insanlardan korumak istemiş.
Özellikle kızlar okusun diye çabalamış.

İyi ki böyle insanlar var dünyada.
İyi ki hepimiz sadece kendi çıkarlarımız için yaşamıyoruz.
İyi ki insana sadece ve sadece insan olduğu için değer verebilenler var.
İyi ki kardeş nedir bilenler var.
Umarım sayıları artar.

Şimdi uzakta bir yerde umutla İlkyar'a mektup yazan bir çocuk düşünün.
Onun kurduğu hayalleri düşünün.
Onun o saf güzel hayallerine kirlenmeden ulaşmasına yardımcı olmayı hangimiz istemez ki? Bizler onun hayal kurabilmesine imkan vermek zorundayız.
Kendi küçük dünyamızdan çıkıp büyük resme bakmak zorundayız.
Gerçek ne kadar can sıkıcı olsa da görmezden gelemeyiz.
Mutluluğa ancak böyle ulaşabileceğimizi düşünüyorum.

Oğuz Atay'ın bir romanında şöyle bir cümle geçer.
'Ben henüz dünyada bazı iyi niyetlerin olduğuna inanacak kadar gencim.'

Gençliğin insana verdiği, zalimlikleri kötülükleri durdurabilmeye olan inançla, umutla yazıyorum bu satırları. Bir şeyleri değiştirmeye yönelik arzuyla yazıyorum. Her zaman genç kalabilmemiz dileğiyle...

Nuray Tezcan
Hacettepe Tıp

ilkyar'larımızın geleceğine güzellikler katmak için belki bir kitap için, belki anısını yaşatmak istediğiniz büyüğünüz için bir kitaplık, belki de daha fazlası için

İş bankası ODTÜ şubesi (4229) 706968 TL TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68;

Euro Hesabı: TR920006400000242293507426

Dolar Hesabı: TR910006400000242293576217 (Hesap sahibi İLKİYAR)

Lütfen bağışınızın açıklama kısmına isminizi mutlaka lütfen belirtin...

Artık yurt dışından kolaylıkla kredi kartıyla İLKİYAR'a bağış yapmanız mümkün ABD'de iseniz anında da vergi iadesi için gerekli belge e-posta ile adresinize geliyor.

Turkish Philanthropy Funds aracılığı ile bağışınız bize ulaşıyor, projelerde kullanılıyor... Bir defalık veya düzenli bağış için Bağlantı adresi:

- <https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/12942-ik-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-ilk-yar-ilkyar-16th-science-summer-school>

Eğer "çek" gönderilmek istenirse:

"çek"i Turkish Philanthropy Funds adına, İlkyar Vakfı için olduğu not edilerek

Turkish Philanthropy Funds - 216 E. 45th Street Fl.7 New York, NY 10017 adresine yollanmalı.

www.ilkyar.org.tr ilkyar.yonetim@gmail.com

izlenimleri dostlarınızla paylaşıp onları üye yaparak (eposta adreslerini bize yolluyarak), mesajlarınızda "link" vererek ilkyar'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz, ancak başka amaçlarla ilkyar izlenimlerindeki ve sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmaması gerektiğini hatırlatın lütfen...